

Til NIF høringer
nifhoringer@idrettsforbundet.no

Kopi til; katrine.netland@idrettsforbundet.no

Oslo 02.11.2023

Høringssvar - Forvaltningsordninger – Post 2 og Post 3

Vi takker for et ryddig høringsdokument. Det er positivt at både hensikten med å endre forvaltningsordningene og konsekvensene de ulike modellene har for hvert enkelt særforbund fremkommer tydelig.

Modell 1a og 1b

Fordelen med disse modellene er at det etter vår oppfatning gis lik verdi til enkeltmedlemmer ut fra aldersgruppe uavhengig av type aktivitet de holder på med.

Modellene vil også kunne bidra til mer kompetanseutvikling i grener og geografiske områder hvor det er mer utfordrende å rekruttere deltakere. På denne måten vil medlemmene av norsk idrett kunne få mer like muligheter til utvikling og kvalitative aktiviteter lokalt.

Modellene vil gi god forutsigbarhet for tildelingen fra år til år, da man er godt kjent med egne aktivitetstall fortløpende.

Av modellene mener vi at modell 1a er å foretrekke da modell 1b etter vår oppfatning vil belønne opprettelsen av flere og mindre robuste idrettslag.

Modell 2a

Modellen underbygger målet om større og mer robuste særforbund på en god måte etter vår oppfatning. Å gi særidrettene større verdi ved samarbeid i fleridrettsforbund kan være en viktig nøkkel for å oppnå dette målet.

Vi har stor tro på at å samle flere i større enheter vil være en mer effektiv måte å organisere norsk idrett på en måte som gir mer aktivitet for pengene. Denne ordningen vil kunne medføre tap av noen stillinger i mindre forbund ved sammenslåing. Men dette er kanskje en nødvendig effekt for å frigjøre mer midler til aktivitet fremfor faste stillinger.

For å gjøre dette mulig er det avgjørende med gode kvalitetssystemer og rutiner. Med andre ord så setter dette krav til både særforbundene og NIF om å effektivisere/forenkle måten man jobber på, både i drift og med rapportering.

At regionstilskuddet opprettholdes, er etter vår mening viktig. Det er idrettslagene som er særforbundets medlemmer, og det stilles like krav til alle idrettslag uavhengig av størrelse. Klubbutvikling og bistand til idrettslag er ressurskrevende, men samtidig det som gir mest aktivitet til sluttbrukere og til lokalsamfunn i hele landet.

I tillegg er det viktig at ny lovnorm for fleridrettsforbund bidrar til rammer som kan redusere uklarhetene som ofte fører til interne interessekonflikter i et fleridrettsforbund.

Modell 2b

At modellen fjerner regionstilskudd til fordel for økt administrasjonstilskudd kan gi økt forutsigbarhet til særforbundets administrasjon, men mindre midler til oppfølgingen av idrettslagene som faktisk skaper aktiviteten.

Modellen blir etter vår mening i for stor grad kun et initiativ til sammenslåing for noen mindre særforbund, men en ugunstig ordning for fleridrettsforbund med stor utbredelse av idrettslag.

Modell 3

Vi oppfatter modell 3 som mer uforutsigbar og frykter at denne modellen vil gjøre det økonomisk fordelaktig for større særforbund å splittes opp i flere mindre særforbund. Om nåværende særforbund med flere grener som tilfredsstiller størrelseskravet som egne særforbund, splittes opp for å øke de samlede tilskuddene vil dette kunne gi utilsiktede effekter. Dette ville medført at de allerede store idrettene, som også har best tilgang på andre inntekter, vil ta en enda større del av tilskuddene på bekostning av de mindre. Vi mener derfor at modell 3 vil virke mot sin hensikt, og umuliggjøre tilstrekkelig med midler så de andre særforbundene blir robuste.

Norges Kampsportforbund anbefaler modell 1a eller alternativt 2a

Vi støtter grepene som gjøres i modellene for å forenkle og gjøre forvaltningsordningen mer forutsigbar; ved å fjerne utviklingsorientert ungdomsidrett på post 2 og aktivitetsutvikling som kriterium på post 3.

Av endringsforslagene, som er uavhengig av modell, støtter vi å sette av en egen strukturpott, som trekkes ut fra post 2 før fordeling. Det kan være nyttig å ha en fleksibel ordning som kan støtte opp om særforbund, som trenger støtte i særskilte tilfeller, der ordinær tildeling ikke gir ønsket effekt.

Vi støtter også endringene på kvalitet og verdi på post 3, at man ønsker å gjennomgå og forenkle integreringstilskuddet, og det å basere aktivitetstilskudd på snittet av de siste tre år.

Vi støtter intensjonen med å forenkle forvaltningsmodellene for post 2 og 3, og mener at modell 1a og 2a – vil være modellene som best gjør forbund robuste til å drifte og utvikle idrettene gjennom en forvaltningsordning som belønner det som skaper/er aktivitet for medlemmene.

Med vennlig hilsen

Øyvind Andreassen
President, Norges Kampsportforbund

Kim Eilertsen, Generalsekretær